

Jānis Līcītis

Oratorija - kantāte
latviešu veco strēlnieku piemiņai

Es pārnākat

Vīru korim, mezzo sopranam un tenoram
ar orķestri .

Teksts
Imanta Auziņa.

Jūs pārnākat

Jmants Auziņš

Jānis Lieklis

Nopiešni

I

Ce-lu, ku-ru qā-jām No-du-ņam zem

kā-jām. Smagā brī-dī dzir-di, dzirdi, dzir-di!

mf Mēs to vienreiz qā-jām, Jums tas laiku lai-kos. Jums tas laiku

simt-reiz jā-iz-stai-qā, simt-reiz jā-iz-stai-qā, simt-reiz

jā- iz- stai- qā sa vā sir - dī.

mp

Tan. solo

Ša- jā ce- la, ce- la ma- la

Ša- jā ce- la ma- la qā- jums mans ir qā- la,

gal- vā likst kā sau- les puķe

galva likst kā saules puķe lē- nām.

pu- ķe

lē- nām At- pū- sties man- ļau- jiet, ļūpiet kā- jas,

At- pū- sties man ļau- jiet.

au-jiet, ūms uz sau les gaismu

Au-jiet kājas, au-jiet, ūms uz sau-les gaismu, ūms uz

sau-les gaismu, ūms uz sau-les gaismu

sau-les gaismu, ūms uz sau-les gaismu - Man pie

Man pie ē - nām, ē - nām. Tī - rā -

man pie ē - nām, pie ē - nām.

pur-vā vāla dzērve kļieda, Nāves salā

nōdun zeme cie-ta:

strēlniek, vēl tavs calš ir ne-no-ietš,

ste-pā

Mūsu rin-dā blakus tava vieta!

sāules puķe galvu liec, la-lā agle klusi salko tai-qā.

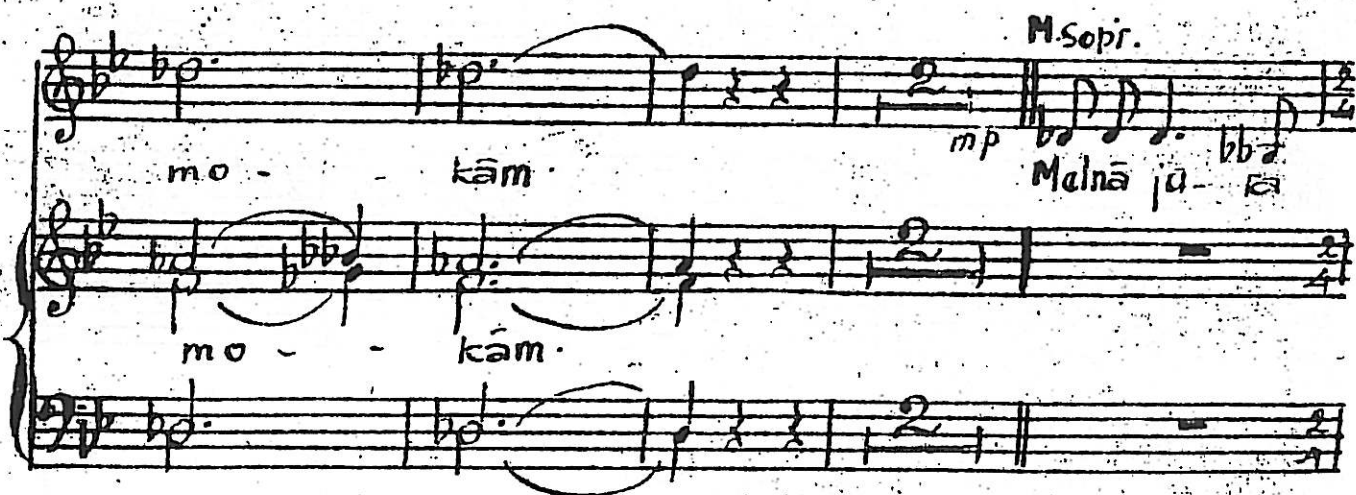
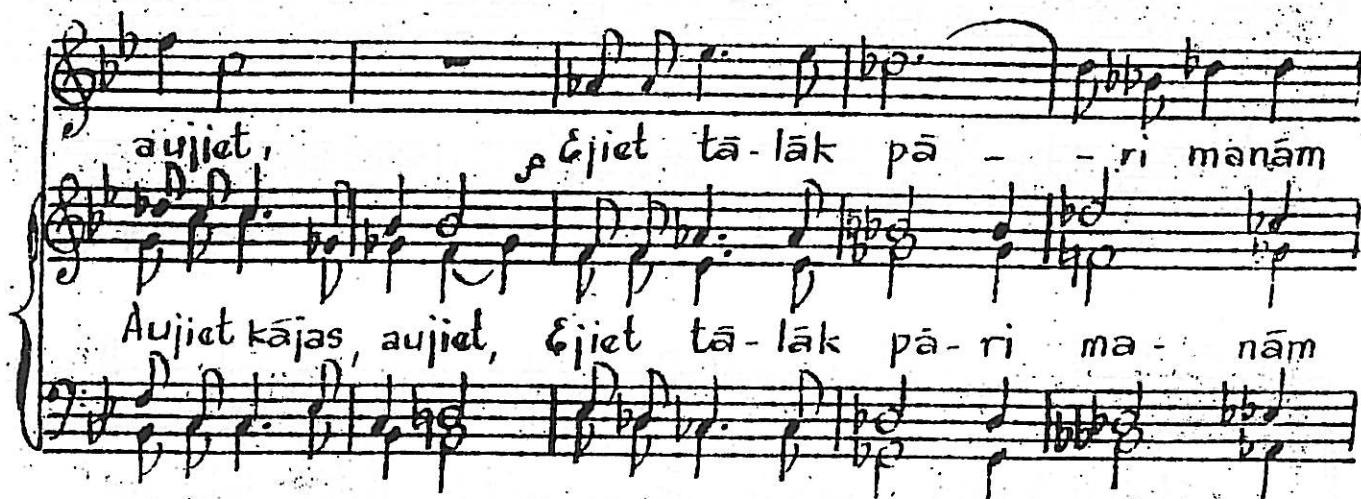
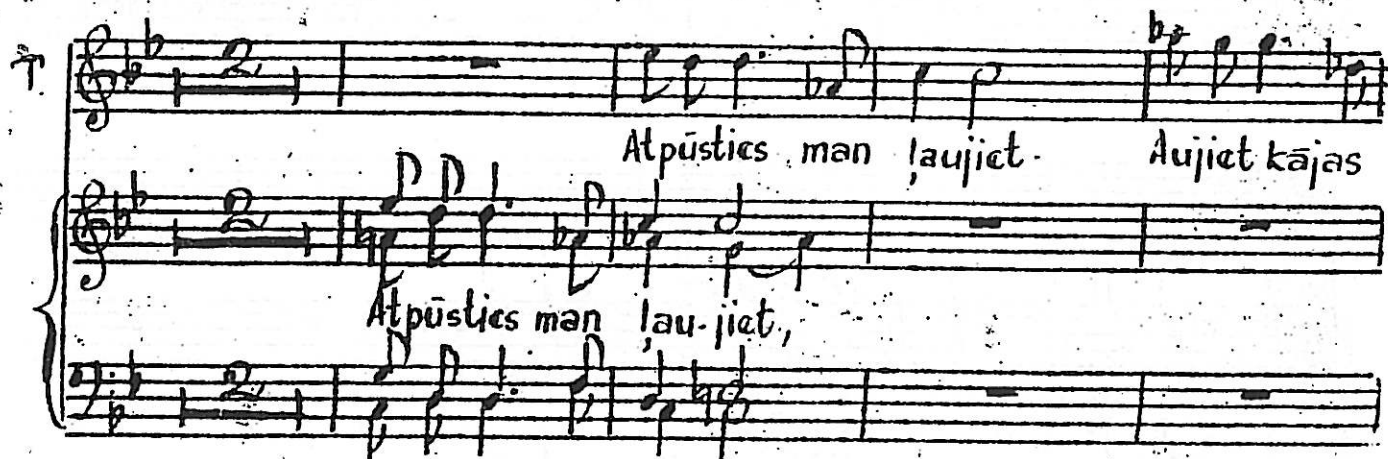
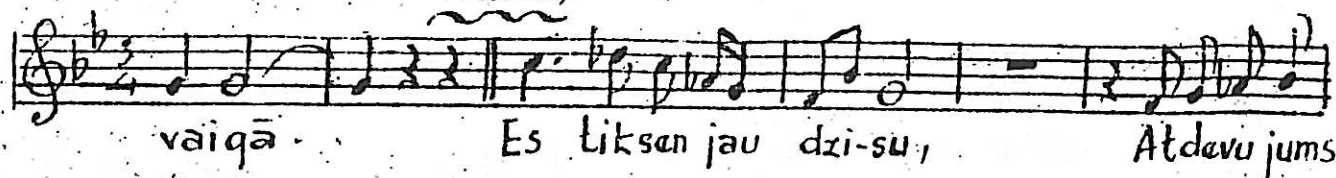
mf

strēlniek, vēl tavs calš ir ne-no-ietš: pulki iet un

M.S.

pulki iet un diena skatās

diena skatās vai-qā.

MS.

krastā nākot dārd, Bērzi trī- so stā-rā U-rāl-

mp. Melnā jū-ra krastā dārd.

-krau-jā: Strēlnick, vēl nav

Bērzi trī- so U-rāl-krau-jā: Strēlnick, vēl nav

f

izdedzis tavs sārts.

izdedzis tavs sārts Pulki iet un Pulki ceļu taujā

MS.

Solo

Ten

Pulki iet un pulki ce-lu tau-jā.

Deciso

- 8 -

T Pulki atkal slienās. Lai mums pāri diena
B Pulki atkal slienās, Lai mums pāri diena, diena

Nes-a-tum-stu nai-di-ga un jau na. Ti-kai karsta

a-sins, Ti-kai a-sins jau - na No-maz-gāt var,

nomazgāt var sep-tin-sim-ti ga-du kau - nu!

II Liriskā dziesma.

Liegi, viļņi, ne par ātru

mp šodien kļaudzinām pasaules dur-vīs

Si- los dze- ni kā lik- te- ni kal. Mums pār stepēm, caur

taiqām un purviem, mums pār stepēm, caur taiqām un purviem

At- kal jā- nāk at- pa- kal.

Lieģi.

Ten. Solo Meiten' gaidi un ne- bē- dā il- gi, Redzi, berzs atkal saplaucis

zals. Mums zem debesīm melnām vai zil- gām atkal jāatnāk at- pa- kal.

T Meiten', gaidi un ne- bē- dā il- gi. Redzi,
B Meiten, gai- di un ne- bē- dā il- gi

bērs atkal sa-plau-cis zaļš. Mums zem debesīm melnām vai
redzi, bērs atkal saplaucis zaļš.

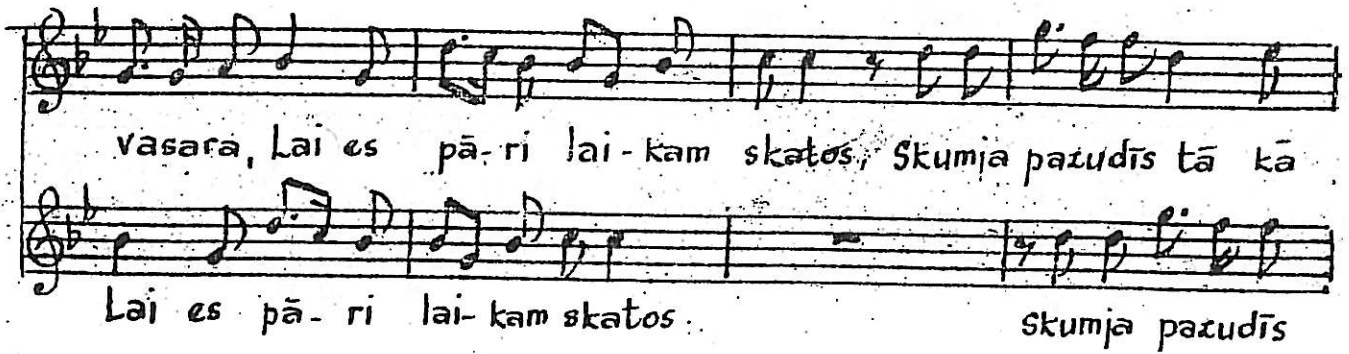
zilgām. Mums zem debesīm melnam vai zilgām At- kal jānāk
At -

Solo. M. Sopr.

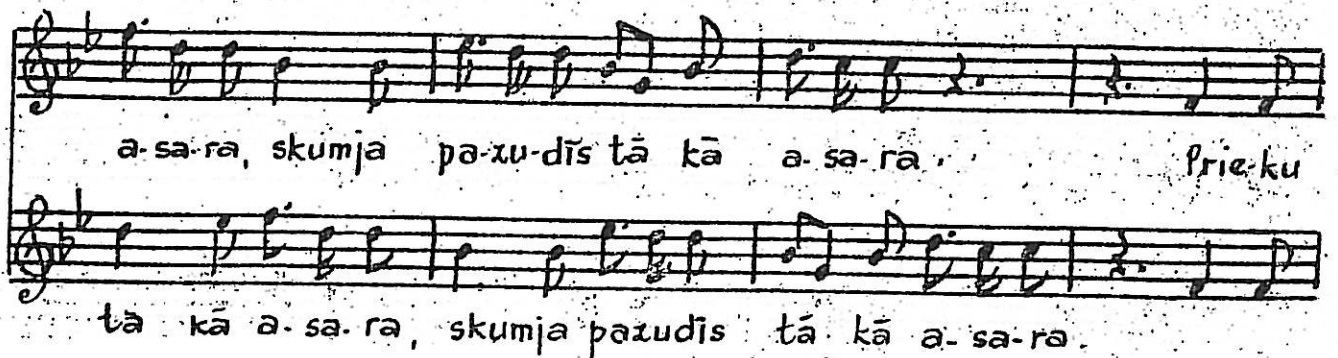
jānāk at- pa- kal. Es redzu: bē- zi
-kal jānāk at- pa- kal.

zaļo, zel, laukā, meža malā, Bet tālstsavscēls, tik
tāls, tik tālstsavscēls, ka ne-re-dzu tam gala, ka ne-re-dzu tam

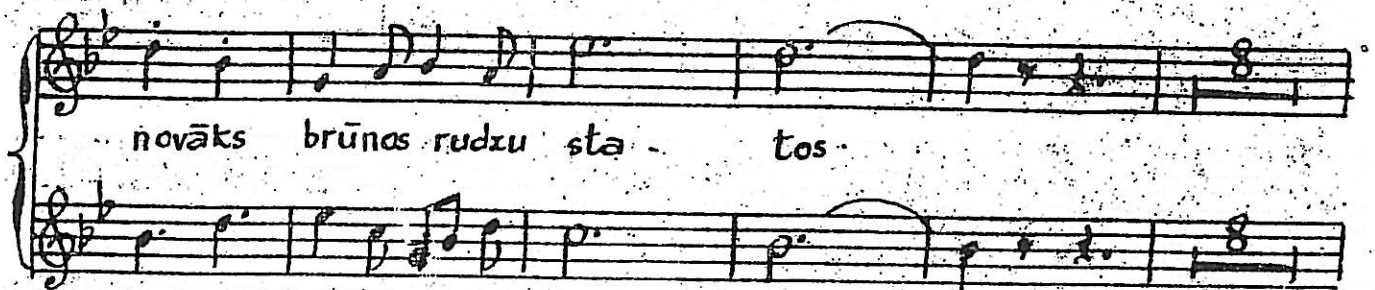
qa-la. Qai-du te-vi tā kā
qaidi ma-ni tā kā va-sa-ra,

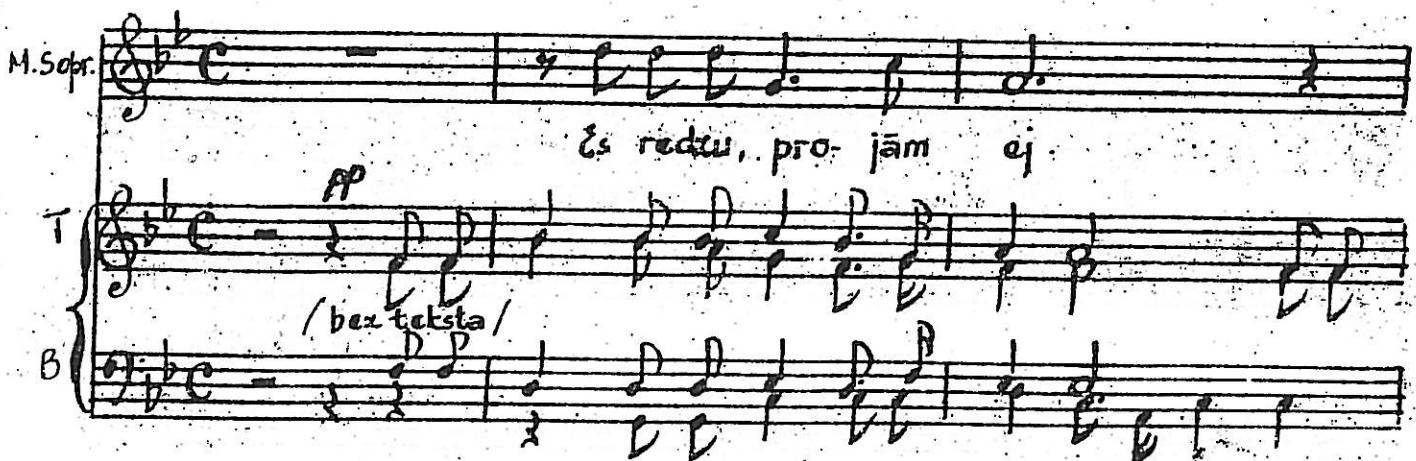
Vasara, lai es pā-ri lai-kam skatos, Skumja pazudīs tā kā
Lai es pā-ri lai-kam skatos. skumja pazudīs

a-sa-ra, skumja pa-xu-dīs tā kā a-sa-ra. Prieku
tā kā a-sa-ra, skumja pazudīs tā kā a-sa-ra.

novāks brūnos rudzu sta- tos.

M. Sopr. Es redzu, pro- jām ej.
T. /bez teksta/
B.

Un gaietis kaal na ga-lā.

Saist vien-tu-lī-apis, viantulīgais sveiks kā putnis ce-la

malā kā putnis ce-la malā.

III. Nebēdnīgā dziesma.

1. Rīgas puikas tiltu taisa, ep -
tiltu taisa,
ep - -

ā! Nopriedīšu qaliņiem. 2. Pā-ri nā-ca Rīgas meitas
liltu laisa, ē - e - e -

ep - ā! Lindračinus tu-rē-da-mas, turēdam's,
Rīgas meitas, Rīgas meitas ē - ē - jā, turēdam's.

ep - ā! 3. Jaunas meitas sa-ru-nā-ja. ep -
Sa-ru-nā-ja
ep -